

[Økonomiministerens.]

side i særlig grad understrege betydningen af, at der tilvejebringes en udvidelse af samhandelen på landbrugsvarernes område.

Det er jo desværre ikke uden grund, at landbrugsvarerne indtager en særstilling i alle de markedsplaner, der arbejdes med for tiden. Det er en lykke for Danmark at have et effektivt og konkurrencedygtigt landbrug; men netop denne effektivitet er det, vore partnere såvel i Norden som i det øvrige Europa søger at værgе sig imod.

I betragtning af landbrugseksportens betydning for dansk udenrigsøkonomi må vi i alle internationale forhandlinger tilstræbe gensidighed, så vi opnår fordele for vor eksport svarende til de indrømmelser, vi giver. Det er også regeringens standpunkt i de nordiske forhandlinger. Men den danske landbrugsproduktion vil i et nordisk marked spille en langt mere dominerende rolle end i et større europæisk marked, og vi kan derfor — såfremt vi vil være realistiske — ikke vente, at vore nordiske naboer skal give os så store indrømmelser på landbrugsområdet, at det ville føre til uoverskuelige sociale og beskæftigelsesmæssige vanskeligheder for dem.

Et fuldstændig frit marked for landbrugsvarer inden for en nærmere fremtid kan således ikke forventes accepteret som forhandlingsgrundlag af de tre andre nordiske lande. Derimod er de enige i at søge at finde frem til en ordening, ved hvilken der skabes muligheder for en udvidelse af samhandelen med landbrugsvarer inden for Norden. De andre nordiske lande har tilkendegivet en positiv forhandlingsvilje på dette område.

En større samhandel med landbrugsvarer mellem de nordiske lande kan gennemføres på flere måder. Hovedsynspunktet må være, at Danmark inden for et nordisk markedsfællesskab får adgang til at forsyne de andre nordiske lande i det omfang, de har behov for import, og at der tilvejebringes grundlag for en stadig vækst i denne samhandel i takt med befolknings- og forbrugsforøgelsen. Det er heldigvis lykkedes de nordiske lande at nå frem til et fælles grundlag for behandlingen af landbrugets problemer under de europæiske markedsforhandlinger. Dette fandt som bekendt, og som den højtærede udenrigsminister om-

talte det, udtryk i et fælles oplæg om landbrugsproblemerne, som Danmark, Norge og Sverige fremlagde sidste efterår som en kommentar til det foreløbige landbrugsforslag fra de seks.

De tanker, der var indeholdt i dette nordiske oplæg, synes at kunne danne et egnet udgangspunkt for de fortsatte forhandlinger om landbrugsvarernes placering inden for et nordisk markedsfællesskab. En af disse tanker går ud på som et første skridt at sikre opretholdelsen og udvidelsen af den danske landbrugseksport ved et system af told- og importkontingenter for de landbrugsvarer, der ikke umiddelbart kan indgå i det nordiske marked, og de andre lande har erklæret sig rede til at undersøge mulighederne for en rimelig løsning på dette grundlag.

For landbrugsvarernes vedkommende er situationen altså i dag den, at de andre nordiske lande har erklæret sig enige i, at landbrugsvarerne må med som et vigtigt led i det nordiske økonomiske samarbejde, og som et udtryk herfor er der enighed om, at der bør oprettes et permanent nordisk jordbrugsorgan, sorterende under ministerrådet, med den opgave at fremme den nordiske samhandel med landbrugsprodukter og i det hele taget fremme samarbejdet også på det handelspolitiske område mellem landbrugserhvervene i de nordiske lande. Særlig sagkyndige inden for administrationen og landbrugserhvervet vil nu i de nærmest kommende måneder søge at tilvejebringe de nødvendige konkrete forslag.

I de forhandlinger, der hidtil har været ført om inddragelsen af fisk og fiskeprodukter i et nordisk marked, har vanskelighederne været knyttet til spørgsmålene om eventuel fri adgang for fiskerne til at lande deres fangster i andre nordiske landes havne og transitere eller omlaste sådanne direkte landede fangster til tredjelande. En sådan adgang ville være af interesse for de svenske fiskere, idet de danske og norske havne jo ligger nærmere de store fangstfelter i internationalt farvand end de svenske. Man har derfor hidtil fra svensk side gjort en opmærksomhed af de kvantitative importrestriktioner for fisk i Sverige betinget af, at der opnåedes en tilfredsstillende adgang til direkte landing af fangster og transit til tredjeland. De danske og norske fiskerorga-